

ת"פ 51189/11/19 - מדינת ישראל נגד מוצטפא צאלח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 51189-11-19 מדינת ישראל נ' צאלח (עציר)
לפני כבוד השופט שמאי בקר

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צוריאל שגב

בעניין: המאשימה

מוצטפא צאלח (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד דן באומן

נגד
הנאשם

הכרעת דין

המשפט: כתב האישום, המענה והשתלשלות העניינים

1. ביום 21.11.2019 הוגש כתב אישום נגד מוסטפא צאלח (להלן: צאלח, או הנאשם), במסגרתו יוחסו לו עבירות של התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) (2 עבירות), גניבה לפי סעיף 384 לחוק (2 עבירות), וכניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (2 עבירות).

2. על פי עובדות **האישום הראשון**, בין יום 30.7.2019 לבין יום 1.8.2019 התפרץ צאלח לדירה בבניין בקומה הרביעית ברחוב אנטוקולסקי 21 בתל אביב; הבניין היה מוקף באותה העת בפיגומי בניה.

על פי כתב האישום, צאלח התפרץ לדירה בכך ששבר קיר גבס שהפריד בין הפיגומים לדירה, הזיז את תריסי החלון, ונכנס אליה.

כתב האישום מספר עוד כי צאלח גנב מדירה זו אליה התפרץ שתי שרשראות, טבעת ופנקס שקים.

עוד נטען בכתב האישום כי צאלח לא החזיק באישור כניסה או שהייה בישראל בעת ביצוע העבירות דלעיל.

3. על פי **האישום השני** לכתב האישום, בין יום 27.7.2019 לבין יום 13.8.2019 התפרץ צאלח לדירה נוספת

בבניין האמור, הממוקמת בקומה השלישית; הוא התפרץ אליה על ידי כך ששבר קיר גבס שהפריד בין הפיגומים לחלון חדר השינה, הזיז את תריסי החלון, ונכנס לדירה.

על פי כתב האישום, הנאשם גנב מדירה זו מחשב נייד ("מק-בוק") ושני טלפונים ניידים (אייפון 5 ו-אייפון 6).

גם במועדים אלה לא אחז צאלח באישור כניסה או שהייה בישראל.

4. בתשובתו לכתב האישום כפר צאלח, באמצעות בא כוחו עו"ד דן באומן, בביצוע ההתפרצויות והגניבות נשוא כתב האישום, וכן טען כי שהה בישראל בזמנים הרלוונטיים - כדין. כך הסניגור המלומד: "הוא אומר שהוא עבד באותה הכתובת במסגרת פרויקט תמ"א 38 וזו הסיבה להימצאות ט"א שלו באתר. זה הכל."

5. שמיעת הראיות החלה ביום 12.1.2020, אז העיד עד התביעה הראשון, משה ארבל (להלן: ארבל), קבלן בנין, אשר לטענת הנאשם, הוא היה מי שהעסיק אותו ושילם לו עבור עבודתו בדירות נשוא כתב האישום.

דא עקא, שהעד ארבל העיד, בין היתר, כי הוא אמנם העסיק את צאלח, אולם רק בשנת 2017, וגם אז - רק למשך יום אחד בלבד, ולא מעבר לכך.

6. בדיון הבא, ביום 5.3.2020^[1], העיד מטעם התביעה העד טל בר לוי (להלן: בר לוי), שהיה מנהל העבודה בפרויקט תמ"א 38 בבניין נשוא כתב האישום; בר לוי העיד, בין היתר, שהוא לא העסיק את הנאשם, מעולם, וכלל אינו מכירו.

7. בהמשך הדיון (בו אמור היה המשפט להסתיים), לאחר שמיעת עדותו של בר לוי, ביקשה התביעה מבית המשפט, רגע לפני סיום פרשת התביעה, להורות על דחיית הדיון לצורך כתיבת חוות דעת מומחה ביחס לטביעות האצבע שנמצאו בדירות שנפרצו (להלן: חוות הדעת).

ההגנה התנגדה לבקשת התביעה וטענה כי קו הגנתו של הנאשם נסמך, בין היתר, על היעדרה של חוות הדעת. הסניגור טען בעניין זה, כי במהלך ניהול ההליך דנא, הוא פנה מספר פעמים לתביעה, וביקש לקבל לידי חוות דעת, אולם חרף הפצרותיו החוזרות ונשנות, גם בכתב, נמסר לו - כי אין חוות דעת כזו בנמצא.

עוד הצביע הסניגור על השלב המאוחר במשפט בו התבקשה הדחייה, וכן טען כי לשיטתו בקשת התביעה גילמה השלמת חקירה אסורה.

8. בנסיבות אלה, דחיתי את בקשת התביעה להגיש חוות דעת מז"פית לענין טביעות האצבע, תוך אימוץ רוב טענות ההגנה בעניין זה (ראו ההחלטה המפורטת בפרוטוקול מיום 5.3.2020 בעמ' 22-25).

9. נוכח ההחלטה הנ"ל ספקה התביעה כפיה, אולם לא הרימה את ידיה, כאות לכניעה. התביעה ביקשה להמשיך את המשפט, ובהסכמת ההגנה הגישה רשימה של מוצגים לתיק בית המשפט (ת/1 - ת/24), ביניהם דוחות חקירת המחלקה לזיהוי פלילי בקשר לשתי הדירות שנפרצו (ת/3, ת/4), והודעותיהן של המתלוננות, שהתגוררו בדירות שנפרצו בעת הרלוונטית לכתב האישום (ת/8, ת/9).
10. כן הוגשה, בהסכמה, הודעתו במשטרה של הפועל תאאר מחמוד (להלן: מחמוד) (ת/10); מחמוד העיד כי הוא - ולא אחר - היה מי שבנה את קירות הגבס בבניין נשוא כתב האישום, והוא כלל אינו מכיר את צאלח.
- עוד הגישה התביעה, בהסכמת ההגנה, את הודעותיו במשטרה של מוחמד ג'אברין (ת/11, ת/12) (להלן: ג'אברין) קבלן משנה שביצע עבודות גמר בבניין נשוא כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לביצוע העבירות; גם ג'אברין העיד במשטרה כי הוא לא מכיר את צאלח, ומעולם לא העסיקו.
- כן הוגשו בהסכמה חקירותיו של צאלח במשטרה (ת/13 - ת/15), דוחות פיתוח וזיהוי טביעות אצבע ממוחשבות (ת/16 - ת/18), ממצאי מחקר תקשורת (ת/21), ועוד.
11. מיד עם סיום פרשת התביעה, הצהירה ההגנה כי הנאשם בחר שלא להעיד להגנתו.
- סיכומי הצדדים
12. התביעה ביקשה מבית המשפט להרשיע את צאלח בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. התובע נימק בקשתו בכך ש"התיק קם ונופל על גרסת הנאשם", והפנה אל דברי ההגנה לפיהם הנאשם הודה שהוא נכח בדירות נשוא כתב האישום, אולם טען כי שהה שם כדין.
- לשיטת התביעה, גרסתו של הנאשם הופרכה; התובע הפנה בעניין זה אל עדותם של ארבל ובר לוי בבית המשפט, וכן להודעותיהם במשטרה של ג'אברין (ת/11), ומחמוד (ת/10) שהוגשו בהסכמה - כולם העידו כי צאלח לא עבד בבניין נשוא כתב האישום.
- התובע הדגיש כי אין נפקות לעובדה שלא הומצאה חוות דעת מומחה בקשר לטביעות האצבע שנמצאו בדירות שנפרצו; התובע טען בעניין זה כי הנאשם הוא עצמו הוכיח את הקשר בין טביעות האצבע שנמצאו בשטח לבין אלו שאותרו במאגר המשטרתי, וזוהו כשלו.
- התובע הפנה לממצאי מחקר התקשורת (ת/21) מהם עלה כי הנאשם זוהה בקרבת הדירות נשוא כתב האישום במועדים הרלוונטיים לביצוע העבירות.

התובע הוסיף כי העובדה שצאלח בחר שלא להעיד מחזקת את ראיות התביעה.

13. ההגנה מצידה חלקה על התביעה ועל מסקנותיה, וביקשה מבית המשפט להורות על זיכוי של הנאשם מעבירות ההתפרצות והגניבה, ולהרשיעו אך ורק בעבירות של שהייה בישראל שלא כחוק.

ההגנה טענה, כי גרסתו של צאלח לפיה הוא עבד (ולו כשב"ח) בבניין נשוא כתב האישום לא נשללה עד תום; הסניגור הפנה בעניין זה לעדותו של בר לוי בחקירתו הנגדית בבית המשפט במסגרתה אישר כי מי שבנה את הקיר לא היה הוא עצמו, אלא "הקבלן מוחמד (הכוונה היתה למוחמד ג'אברין - ש.ב) בסיוע של אחד או שניים נוספים".

הסניגור טען עוד, כי ג'אברין העיד בחקירתו במשטרה שהוא ביצע את בניית הקיר יחד עם אדם נוסף בשם "פאר" (להבדיל מ"תאאר" נשוא ת/10), וזהותו של אותו פאר "נשארה עלומה".

בא כוח הנאשם הוסיף כי גם אם יסבור בית המשפט שגרסת הנאשם נשללה, עדיין אין להרשיעו, וציין כי הנאשם עמד על כך שהוא לא שהה בתוך הדירות שנפרצו, אלא הקפיד "לדבר על עבודה של סגירת גבס מבחוץ".

הסניגור הוסיף עוד, כי נטל השכנוע כלל לא עבר אל כתפיו של צאלח - "התביעה לא הביאו שום ממצא אובייקטיבי נגד הנאשם. הוא (התובע) אומר אם שאלנו אותך בחקירה לגבי טביעות האצבע, ואתה אמרת שעבדת במקום, אז עכשיו אתה אשם".

לשיטת ההגנה, על פי דוקטרינת "הנזק הראייתי", הרי שנכח העדרה של חוות הדעת לענין טביעות האצבע, קמה חזקה שבעובדה לפיה לא נמצאו טביעות אצבע של הנאשם במקום ביצוע העבירות.

14. עוד טען הסניגור עוה"ד באומן, כי יש להפחית ממשקלן של אמרות הנאשם במשטרה, נוכח התנהלותם של החוקרים.

לשיטת הסניגור, העובדה שהוטח בנאשם כי נמצאו טביעות אצבעותיו בדירות נשוא כתב האישום, וזאת מבלי שהיתה בידי המשטרה חוות דעת בעניין זה, פוגמת בתום הלב של היחידה החוקרת ועל כן יש בה כדי להפחית ממשקלן של האמרות.

לבסוף טען הסניגור, כי אין בדוח מחקרי התקשורת (ת/21) כדי לסייע לתביעה, שכן טווח הזמנים של ביצוע העבירות על פי כתב האישום היה רחב, מה עוד שצאלח לא שלל כי הוא שהה בישראל במועדים הרלוונטיים.

דיון והכרעה

צאלח הודה בנוכחותו בדירות שנפרצו

15. הנאשם השיב לכתב האישום, כך: "... הוא אומר שהוא עבד באותה כתובת במסגרת פרויקט תמ"א 38 כפועל וזו הסיבה להמצאות ט"א שלו באתר. זה הכל..."

16. העובדה כי הנאשם הודה, במסגרת תשובתו לכתב האישום, כי הוא "עבד" בבניין נשוא כתב האישום, וכפועל יוצא מכך - אכן שהה שם, מספיקה לבדה כדי לקבוע ממצא עובדתי לפיו צאלח היה **נוכח** במקום, מבלי להתייחס (עדיין) לשאלה היכן ביקר בדיוק בתוך הבניין, בשלב זה (ראו: סעיף 154 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, ע"פ 5502/12 **גולן נ' מדינת ישראל** [ניתן ביום 29.9.2013] בפסקאות (43-52).

17. גם מיקומו המדויק של צאלח בתוך הבניין נשוא כתב האישום, ובדירות שנפרצו, הוכח מעבר לכל ספק סביר, באמצעות ראיות התביעה.

ודוק: מראיות התביעה עלה, כי צאלח אישר, באופן מפורש, כי טביעות אצבע **ספציפיות** שנמצאו בדירות שנפרצו אכן שייכות לו. ברי, איפוא, כי מיקום הימצאותן של טביעות האצבע שאושרו על ידי הנאשם מצביעות באופן מפורש על מיקומו המדויק בדירות שנפרצו.

18. ביתר פירוט, ועל מנת להעמיד דברים על דיוקם, להלן עקרי גרסתו של צאלח, בחקירתו במשטרה, ביחס להימצאותו בדירות שנפרצו[2]:

ת/13:

האישום הראשון - פל"א 336665/2019 בין התאריכים 30.7.2019 - 1.8.2019

"ש. בתיק 336665/2019 אתה חשוד בהתפרצות לדירה ברחוב אנטוקולסקי 21 קומה 3 בת"א בין 28.7.19 - 31.7.19 מה יש לך לומר על זה?

ת. אני צריך לזכור אם הייתי שם זה לא היה אתמול זה היה לפני חודשים, אני לא מכיר רחובות פה בישראל.

...

ש. אני מציג לך את התמונות מזירת ההתפרצות ואיפה ניתן לראות את טביעות האצבע שלך בזירה אלו תמונות שפותחו על ידי מז"פ. **מערת 1.0** מעל גבי מסגרת דלת הזזה בחדר הילדים ו-**1.1** מעל גבי מסגרת דלת הזזה בחדר הילדים בנוסף אני מציג לך תמונות של הדירה. מה יש לך לומר?

ת. כן אני נזכרתי אני הייתי עובד שם.

ש. אתה בטוח?

ת. כן אני בטוח שאני הייתי עובד שם, עבדתי שם פועל עוזר בתפסנות מבחץ. ואני זוכר שעשינו סגירה לחלונות עם קירות גבס כי הוספנו בדירה הזאת עוד בניה סגרנו את החלונות עם קירות גבס זה מה שעשינו אני הייתי עובד שם במקום...".

ובהמשך:

"ש. אני מודיע לך שיש התאמה בין ט.א שנמצא בזירת ההתפרצות לדירה באנטוקולסקי 21 בת"א לבין טביעות האצבע שלך איך אתה מסביר את זה?

ת. אני אומר לך שאני עבדתי שם, כל מי שעובד במקום יש את האצבע שלו."

ובהמשך:

"ש. חוזר איתך לתיק 336665/15 אני מציג לך את התמונות מזירת ההתפרצות ואיפה ניתן לראות את טביעות האצבע שלך בזירה אלו תמונות שפותחו על ידי מז"פ. מעתק 1.0 מעל גבי מסגרת דלת הזזה בחדר הילדים ו-1.1 מעל גבי מסגרת דלת הזזה בחדר הילדים. מה יש לך לומר?

ת. זה היה חיצוני תסתכל על חתיכות הגבס שסגרנו.

ש. מה סגרתם?

ת. סגרנו את הקטע בין הבית לבחוץ

ש. איך סגרתם?

ת. עם חתיכות עץ וברזל וגבס.

...

ש. יש לך משהו נוסף להגיד?

ת. גם השתמשנו בנקודות החשמל בתוך הבית, ומה שאני זוכר שאני בכל סוף יום אחרי שאנחנו מסיימים את העבודה שמים את כל הכלי עבודה בתוך חדר מתחת לבניין."

האישום השני - פל"א 35815/2019 בין התאריכים 27.7.2019 עד 13.8.2019

עמוד 6

"ש. בתיק 358518/2019 אתה חשוד גם כן בהתפרצות לדירה ברחוב אנטוקולסקי 21 קומה 4 בת"א מה יש לך לומר?

ת. איפה זה?

ש. אותו בניין קומה מעל

ת. זה לא נכון

ש. אז מה?

ת. אני הייתי עובד שם בכל הבניין

...

ש. אני מציג לך את התמונות מזירת האירוע וכמו כן איפה ניתן לראות את טביעות האצבע שלך בזירה. **מעתיק מספר 12.0** תצלום מספר 18 מעל גבי שלב של תריס צד פנימי. מה יש לך לומר?

ת. אמרתי לך שאני הייתי עובד שם בבניין והאצבעות האלה על החלונות ואנחנו שמנו לוחות סגרנו את החלונות עם חתיכות גבס ועץ.

...

ש. אתה מבין שמעתיקי הט.א בזירה מוכיחים את היותך בזירת האירוע?

ת. כן אני מבין

ש. אז אם אני אשאל את כל העובדים בבניין והם לא יזהו אותך מה תגיד?

ת. לא יודע

...

ש. כמה קומות יש בבניין?

ת. לא זוכר **עבדתי שם כמעט שבוע** אני זוכר שיש 4 קומות."

ובהמשך:

"ש. אתה היית עובד בתוך הבתים או מחוץ לבתים?

ת. מסביב זה תמ"א

ש. אז לא היית נכנס לבית?

ת. לא, רק מסביב היה עבודה מבחוץ

ש. אז איך הגיע טבעת אצבע שלך לדלת שנמצאת בתוך הבית?

ת. אני יכול לראות את זה?

...

ש. יש גם טביעות אצבע שלך בדירה בקומה 4 בצד הפנימי של החלון מה יש לך להגיד?

ת. כן כי עבדנו מ2 צדדים של החלון. תסתכל טוב בתמונות גם סגור מבפנים ומבחוץ עם לוחות גבס. "

ת/14:

"ש. למה שיקרת שאמרת שעבדת בבניין שהציגו לך בחקירה?

ת. אני לא שיקרתי זה היה נכון. אני מכיר בדיוק מה עשיתי שם עבודה והיה קיר אני עשיתי עם העובדים סגירה לחלונות ודלתות הזזה בכמה קומות עם **לוחות גבס משני הצדדים מבחוץ ומבפנים אתה יכול לראות את זה בתמונות שלך את לוחות הגבס. אצבע שלי הטביעות היו שם בגלל זה.**"

ת/15:

"ש. איפה היית בין התאריכים 30.7.19 ל 1.8.19?

ת. הייתי בישראל, לא יודע איפה.

...

ש. אני מציג בפניך לוח תצלומים מתוך החקירה 336665/19 תמונות 1,2,3 האם המקום מוכר לך?

ת. כן, עבדנו מחוץ לדירה על החלונות ובדלת הזזה למרפסת. עשיתי עבודות גבס.

ש. מחומר החקירה עולה כי אתה פרצת למקום וט.א שלך נמצאים בדירה, תגובתך?

ת. כן, כי עבדתי שם

...

ש. אני אומר לך שאתה מאוכן בתל אביב בדיוק בין התאריכים של ההתפרצות לדירה ברחוב אנטוקולסקי בין

התאריכים 30.7.19 ל 1.8.19

ת. הייתי עובד שם

...

ש. מציג לך לוח צילומים מתיק החקירה - תצלומים 1,2,3 האם מוכר לך המקום?

ת. עבדתי שם

ש. איך אתה מסביר הימצאות ט.א. שלך בדירה?

ת. עבדתי שם.

ש. מחומר החקירה עולה כי פרצת למקום וגנבת רכוש מהדירה?

ת. עבדתי שם.

מחומר החקירה עולה כי אתה מאוכן בתאריכים בהם אירעו ההתפרצויות, תגובתך?

ת. עבדתי שם."

19. הנה כי כן, מאמרותיו של צאלח בחקירתו במשטרה עלה כי לא זו בלבד שהוא אישר את נוכחותו בשתי הדירות נשוא כתב האישום, אלא אף ניתן ללמוד מהן אודות מיקומו המדויק:

במסגרת **האישום הראשון**, הנאשם אישר כי מעתקים 1.0 ו-1.1 גילמו את טביעות אצבעותיו, משום שהוא בנה את קיר הגבס בדירה שנפרצה. נזכיר כי מעתקים אלו נמצאו מעל גבי מסגרת דלת חדר ההזזה בחדר הילדים (לכיוון הפיגומים).

משמעות מיקום טביעות האצבע דלעיל ביחס לאישום הראשון היא מפלילה ועולה בקנה אחד עם "שיטת הביצוע" של הפורץ, וכן עם גרסת המתלוננת:

· ת/3:

שיטת ביצוע: "טיפוס, ככל הראה, דרך הפיגומים שמקיפים את הבניין אל קומת הדירה, שבירת קיר גבס בחדר השינה של הילדים... וכניסה דרכו".

מעתקים 1.0, 1.1: מעל גבי מסגרת דלת הזזה בחדר הילדים (לכיוון הפיגומים) "דלת זו הינה דלת הזזה אשר דרכה ניתן

לצאת אל הפיגומים בבניין, אך היא נחסמה על ידי קיר גבס שאותו בנה הקבלן (ואותו שבר הפורץ).".

· ת/8: הודעת המתלוננת:

"ש. כשנסעתם לחו"ל הקיר היה שלם? שבור? מה היה מצבו?

ת. **שלם**. סגור כל הזמן. **גם התריס סגור. לא נוגעים בזה**".

20. עולה מהאמור לעיל, כי ביחס לאישום הראשון, צאלח נגע במסגרת דלת ההזזה בחדר הילדים לכיוון הפיגומים; על מנת להטביע את טביעות אצבעות במיקום זה, היה על הנוגע לעבור מבעד ולמעשה לשבור את קיר הגבס, שתפקידו היה לחצוץ בין הפיגומים לבין הדירה; אין חולק כי בעת ההתפרצות היה הקיר שלם וסגור.

21. הוא הדין ביחס לאישום השני. צאלח אישר כי טביעות אצבעותיו (מעתק 12.0, תצלום מספר 18), נמצאו מעל גבי שלב של תריס בצד הפנימי, וטען כי הוא נגע בתריס משום ש"סגרנו את החלונות עם חתיכות גבס ועץ". גם מיקומן של טביעות אצבע אלה מובילות למסקנה מפלילה, ועולות בקנה אחד עם שיטת הביצוע, ועדות המתלוננת:

· ת/4 :

"שיטת ביצוע: טיפוס דרך פיגומים לקומה שניה וכניסה דרך החלון." מעתק 12: "מעל גבי שלב של תריס פנימי".

· ת/9: עדות המתלוננת:

"ש. את יודעת מאיפה הפורץ נכנס ומאיפה הוא יצא?

ת. נכנס מהחלון של חדר השינה ואיך הוא יצא אין לי מושג, **התריסים היו סגורים החלונות היו סגורים**.

ש. הבית היה נעול וכל החלונות היו סגורים כשעזבת לחו"ל?

ת. כן כמובן סגרתי הכל".

22. שוב, הוכח: הפורץ לדירה נשוא האישום השני נכנס לדירה דרך החלון, שהיה סגור. כמו כן, טביעות האצבע של צאלח נתגלו בצידו הפנימי של התריס.

23. המשקל שיש לייחס לאמרותיו של הנאשם במשטרה, ובכלל זה לטביעות האצבע אותן אישר כשלו- הוא משקל מלא.

24. ההגנה טענה, כזכור, כי יש "להפחית ממשקלן" של אמרות הנאשם "שאם לא כן מחר בבוקר כל חוקר בתל אביב או כל תחנה במחוז יציג לכל נחקר טביעות אצבע שלו במקום והוא יגיד לעצמו אם הנחקר יכחיש - חבל" (הדברים לא נרשמו בפרוטוקול בית המשפט במדויק, אולם הכוונה היתה שמתן מלוא המשקל לאמרה עלול לתמרץ את השוטרים להציג בפני חשודים הימצאות ט"א גם אם אין כאלה בחומר החקירה - ש.ב.).

25. אין בידי לקבל טענה זו של ההגנה. הטעם לכך פשוט: בידי המשטרה היו גם היו מסמכי גילוי טביעות אצבע (ת/16, ת/17), שהיוו את הבסיס לחקירת הנאשם בהתפרצויות נשוא כתב האישום, ואילו לא הם - לא היה הנאשם מוחשד בפריצות מלכתחילה. העובדה כי בידי החוקרים לא היתה חוות דעת מומחה "מוגמרת" אינה משנה, כלל וכלל, לצורך חקירת החשוד בשלב ראשוני זה, ואף הסניגור לא טען כי הופעלה נגד הנאשם "תחבולה אסורה" מצד היחידה החוקרת[3].

26. ראיות נוספות שהוגשו על ידי התביעה ביחס לנוכחותו של צאלח במקום ביצוע העבירות ושהותו המפלילה שם היו דוח פיתוח טביעות אצבע, זיהוי ודוח מחקרי התקשורת.

27. דוח זיהוי טביעות אצבע (ת/19) - מחזק את אישורו של צאלח לגבי המעתיקים בהם הודה, בלבד (ת/16, ת/17). העובדה שלא הומצאה חוות דעת מומחה מאת התביעה אלא "רק" אישור של הנאשם כי טביעות האצבע שהוטחו בו היו שייכות לו אינה מפחיתה מערכן הראיית, משקבעתי כי יש להעניק לאמרותיו במשטרה משקל מלא (מובן שמדובר רק על טביעות האצבע שהנאשם הודה בהן, ולא על טביעות אצבע אחרות שאותרו, שהן, כמובן, חסרות כל ערך ראייתי). זה המקום להעיר, ביחס לנפקדות של חוות דעתו של המומחה, ועל משמעותה. טוב היתה עושה התביעה לו היתה מנפקת חוות דעת מומחה כדת וכדין, שהרי הדבר נחוץ, ברגיל, כדי להוכיח נוכחות של פלוני בזירת פשע. גם על פי נהליה של התביעה, היה עליה להמציא חוות דעת כאמור, ולא להירדם על המשמר. אולם, במקרה דנא, ובנסיבות כאן - אין להיעדרה של חוות הדעת כל נפקות, והנחת כל ביצי ההגנה בסל זה, לא הועילה לצאלח, בסופו של יום. נזכיר: חוות דעת מומחה היא לא מטרה בפני עצמה; היא איננה אלא כלי, גם אם חשוב, כדי להוכיח עובדה. משבא הנאשם, בעצמו, ומודה בעובדה זו (של הימצאותו במקום), ועל ידי כך "מוכיח" את מה שנועדה חוות הדעת לעשות, הרי שחסרונה אינו מורגש.

28. נחזור אל המארג הראייתי. דוח מחקר התקשורת (ת/21) התייחס לשני מספרי טלפון רלוונטיים:

055-9492402 - צאלח אישר כי המספר הזה היה ברשותו בשנת 2019 (ת/2, ש' 48-49).

059-7018147 - צאלח אישר כי המספר הזה אצלו "תמיד" (ת/13, ש' 12-21).

האיכונים הרלוונטיים על פי המספרים האלה:

בתאריך 5.8.2019 בשעה 17:16 נקלט באנטנה בשם פרישמן 61 תל אביב. בשעה 17:18 נקלט באנטנה בשם מלונית גורדון 39 ת"א כקילומטר מזירת האירוע.

בתאריך 29.7.2019 בשעה 19:09 נקלט באנטנה בשם לונדון מיניסטור בתל אביב, כקילומטר מזירת האירוע.

בתאריך 30.7.2019 בשעה 20:36 נקלט באנטנה בשם בית ההסתדרות ארלזורוב בתל אביב, המכסה בסבירות גבוהה את זירת האירוע.

29. מחקרי התקשורת מלמדים, אף הם, על נוכחותו של צאלח בקרבת זירת ההתפרצויות במועדים הרלוונטיים, והם מחזקים את המסקנה שהוא היה נוכח במקום.

30. יודגש איפוא: הקביעה לפיה צאלח נכח גם נכח בזירת הפשע לא נסמכת רק על הודעותיו העקביות לענין זה במשטרה, אלא גם על איכנו באיזור סמוך, במועדים הרלוונטיים (וזאת - שעה שהוא לא אמור להימצא בתל אביב).

31. אמור מעתה: יש לקבוע, כממצא עובדתי, כי לא רק שצאלח שהה בבניין ובדירות נשוא כתב האישום, אלא שהתביעה הוכיחה את מיקומו המדויק בכל אחת מהן - מיקום המוביל למסקנה מפלילה.

צאלח כשל מלספק הסבר חלופי, חוקי, לשהייתו בזירת הפשע

32. הנאשם ניסה לספק הסבר תמים לנוכחותו במקום, לפיו הוא עבד ב"תפסנות" בדירות שנפרצו, וזו הסיבה להימצאות טביעות אצבעותיו במקום.

33. הסברו של צאלח - הופרך: עדי התביעה העידו, כולם, כי הלה לא עבד בבניין נשוא כתב האישום במועדים הרלוונטיים לביצוע העבירות, כמפורט להלן.

34. **העד משה ארבל:** צאלח העיד בחקירתו במשטרה כי מי ששילם לו עבור העבודה בבניין נשוא כתב האישום היה קבלן הבניין משה ארבל (ת/14 ש' 17-21, ת/15 ש' 42-43).

ארבל העיד בחקירתו במשטרה (ת/1) כי הוא אמנם היה בקשר עם צאלח, אולם רק בשנת 2017, עת הזמין עבורו רישיון עבודה. ארבל סיפר כי צאלח "כל פעם לא הגיע לעבודה", עד שהוא החליט לבטל לו את הרישיון.

עוד העיד ארבל בחקירתו במשטרה, כי צאלח עבד אצלו "איזה יומיים ברמלה ובשוהם, יום ויום", ו - "פעם אחרונה שראיתי אותו לפני שנה בערך בא אליי לאתר ביהוד ואמר שהוא רוצה שנעבוד ביחד, מאז לא שמעתי ממנו".

ארבל הוסיף שהוא כלל לא היה מעורב בפרויקט תמ"א ברחוב אנטוקולסקי בתל אביב.

35. בעימות שבוצע בין ארבל לבין צאלח (ת/2) חזר הראשון על גרסתו, ופנה לנאשם: "למה אתה עושה לי את זה יא כלב אני דאגתי לך לרישיון" והוסיף - "מדובר בנוכל כנראה. צריך להיזהר מאנשים כאלה אם הוא יורק בפנים של מי שעזר לו שלוש פעמים."

36. בעדותו של ארבל בבית המשפט חזר הוא על כך שהאינטראקציה האחרונה שלו עם צאלח היתה בשנת 2017 (ההתכתבות ביניהם אף הוגשה על ידי ההגנה - נ/1); כך העיד ארבל בבית המשפט:

"... הוא לא עבד אצלי ב 2019 ובטח לא ב 2018. לפי הוואטס אפ הוא עבד אצלי בסה"כ יום אחד ב 2017. יום אחד הוא עבד אצלי וזהו. מאז לא עבד אצלי אף פעם."

ארבל הוסיף שהוא לא "עשה תמ"א 38" מימיו, באף עיר.

37. מהאמור לעיל עולה, כי גרסתו של הנאשם לפיה היה זה ארבל אשר שילם לו עבור עבודתו בבניין נשוא כתב האישום, לא אושרה על ידי האחרון, אדרבא - נסתרה לחלוטין.

38. המשטרה לא הסתפקה בעדותו של ארבל, והמשיכה לבדוק את גרסת הנאשם; **העד טל בר לוי**, שהיה מנהל העבודה בפרויקט תמ"א 38 מטעם חברת "אקו סיטי" במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, מסר אף הוא את גרסתו, שהיתה מנוגדת לגרסתו של צאלח. כך העיד בר לוי בבית המשפט:

"אני מנהל העבודה בפרויקט. תמ"א 38.1. החל מהחודש הראשון של תחילת העבודה עד היום. אני אחראי על כל הזמנות חומרים, הכנסת עובדים חדשים, קבלני משנה, קבלנים ראשיים. לשאלת ביהמ"ש ששואל אותי אם אני מכיר את הנאשם אני משיב לשלילה".

39. בר לוי העיד כי הקבלן שבנה את קיר הגבס שנשבר באישום הראשון היה קבלן משנה בשם מוחמד ג'אברין. בר לוי הוסיף שהוא מחויב להעביר תדריך, לצלם ואף לתעד כל עובד שנכנס לאתר ולדבריו "אנשים לא יכולים להיכנס סתם ככה".

בר לוי העיד כך:

"ש. ספר לי על העובדים

ת. מוחמד הוא מאום אל פאחם, אני עובד איתו 3 שנים. 90 אחוז מהעובדים שלנו שהם קבועים, וכל העובדים שלו מודרכים בטלפון. יש לי אפליקציה של תמונות. יש לי הדרכה שלהם בטלפון. מעקב. **אני יכול להראות לך תמונות של כל הפועלים שלי.** אני מדריך אותו בטלפון, כשהוא עומד לידי. יש לי תיעוד של כל הפועלים בטלפון.

ש. **זה הנאשם שלנו. אתה מזהה אותו כעובד שלך במקום?**

ת. **לא.**

ש. שאלת ב.ה. מה ההכרות שלך עם משה ארבל?

ת. לא שם שמוכר לי.

ש. **הנאשם טוען שהוא עבד אצלך במקום והוא התקין את קיר הגבס הספציפי בתמונות 5-6 ?**

ת. **זה לא היה איתו. אין מצב בעולם. גם הקבלן שלי הגיע לתחנת המשטרה לראות אותו והוא גם לא זיהה אותו**

ש. הנאשם טוען שהוא עבד במקום בשליחותו של משה ארבל שהוא קבלן משנה?

ת. אין לי קבלן משנה כזה

ש. הנאשם טוען שהסגירה של החלון, העבודות שבוצעו בתמונות 3-4 מבוצעות גם מבפנים, היה תכנון לסגור את החלון מבפנים.

ת. אני סגרתי קיר גבס אחרי השידה, קיר גבס מלא. זה היה כמה חודשים אחרי האירוע הזה.

ש. אבל מדידה...?

ת. נעשתה לפני, על ידי."

ובהמשך:

"ש. כלומר אתה מכיר את הרוב הגדול אבל יכול להיות שאחד או שניים לא זכית להכיר?

ת. זה לא יכול להיות.

ש. אם אתה אומר שאת רוב אתה מכיר, אז המשמעות שיש את המיעוט שאתה לא מכיר?

ת. הם צריכים לעבור דרכי הדרכה אז אני צריך להכיר אותם. יכול להיות שלא אדע את השמות שלהם, אבל את

הפרצוף אני צריך להכיר. הם היו צריכים לעבור אצלי במשרד. אלא אם כן אני עובר על החוק שאני לא מדריך אותו בטיחות.

ש. אם היית אומר לנו שפועל מסוים לא עבר אצלך במשרד ולא קיבל תדריך בטיחות אז עברת על חוק מסוים מחוקי העבודה?

ת. הפועל צריך לקבל קסדה ווסט, לקבל הדרכה לעבודה בגובה. לא כל אחד יכול להיות מוסמך בבנין."

40. מהאמור לעיל עולה כי גם טל בר לוי, שהכיר את כל הפועלים שעבדו בבנין נשוא כתב האישום, לא הכיר את הנאשם, והוא העיד כי הנאשם לא עבד במקום. יתרה מזו: בר לוי, שהיה אחראי על פרויקט התמ"א - לא הכיר, מעודו, (גם) את ארבל, מי שלטענת צאלח העסיקו, ישירות, באותו פרויקט תמ"א, עובדה המכרסמת עוד יותר, עד כלות, בגרסתו של צאלח.

41. אבל, המשטרה - שיש להסיר הכובע בפניה על החקירה כאן - לא הסתפקה בכך. היחידה החוקרת לא הותירה אבן על אבן, ובדקה כל אפשרות שהיא בדרך לחקר האמת, שמא אולי יש מאן דהוא שכן מכיר או עבד עם צאלח בתמ"א ברחוב אנטקולוסקי? ראו לענין זה את עדותו של מוחמד ג'אברין, אשר הוגשה בהסכמה לבית המשפט (ת/11, ת/12). אין מחלוקת, כי ג'אברין היה קבלן המשנה שביצע עבודות גמר (כולל בניית קירות גבס) בבנין נשוא כתב האישום במועדים הרלוונטיים לביצוע העבירות.

ג'אברין העיד במשטרה כי הוא עצמו בנה את קירות הגבס בבנין, ביחד עם הפועלים שלו, בלי שום קשר או היכרות עם צאלח; כך העיד ג'אברין:

12/ת

"אני משמש כקבלן משנה בפרויקט תמא ברחוב אנטקולוסקי. אני עוד במקום כבר חודשיים שלושה. אנחנו מבצעים במקום עבודת גמר.

...

ש. מי ביצע את העבודות בגבס?

ת. העובדים שלי.

ש. אתה מכיר את העובדים שלך?

ת. כן

ש. מכניס את החשוד מוצטפא צאלח, האם אתה מזהה?

הערת החוקר: מכניס את החשוד למשך חצי דקה והעד מתבונן בו

ת. **לא מכיר אותו בכלל, לא היה באתר בכלל, לא אצלי ולא אצל אחרים.** הוא לא נראה לי איש עבודה בכלל.
אם תיתן לו מברג לא חושב שידע לעבוד איתו.

ש. **אז אין שום סיכוי שהוא עבד אצלך?**

ת. **שום סיכוי.**

ש. הבחור הזה שהצגתי לך טוען שעשה סגירה לחלונות עם קירות גבס.

ת. **אני עשיתי את הגבס יחד עם הפועל שלי בשם פאר[4].** הוא עשה את כל הבניין.

ש. יכול להיות שפאר הביא עובד נוסף?

ת. אני מביא את פאר לעבודה ברכב, אני נכנס איתו לדירה, מראה לו מה צריך לעשות, אני גם מחזיר אותו בסוף העבודה, אני גם נכנס מידי פעם. **מעולם לא ראיתי את הבחור הזה.**

ת/11:

"ש. אני מציג לך לוח צילומים מתיק חקירה 336665/19 תמונות 5+6

ת. זה עבודות גבס שביצענו בדירות, התקנו את קיר הגבס מצד החיצוני בשביל שהלכלוך והרעש מהשיפוצים לא יכנסו לתוך הדירה.

ש. האם הבחור שהצגתי בפניך היה מעורב באיזשהו אופן בהתקנה?

ת. פעם ראשונה שראיתי אותו.

...

את הפועלים שלי אני מביא בעצמי ומחזיר בעצמי. הם פועלים שעובדים אתנו ועם החברה מעל 3 שנים. הבחור שהראית לי לא מוכר לי בכלל.

ש. אתה מכיר קבלן בשם משה ארבל?

ת. אין לי מושג מי זה. הוא בטח לא היה עובד באתר שאתה מדבר אליו."

42. עדותו של ג'אברין, שהוגשה בהסכמה, מדברת בעד עצמה - לא הנאשם הוא שבנה את קירות הגבס בבניין נשוא כתב האישום.

43. אל בית המשפט הוגשה בהסכמה, כאמור, אף הודעתו של תאאר מחמוד (ת/10), פועל שעבד תחת "פיקודו" של ג'אברין בבניין נשוא הדירות שנפרצו, בין היתר בבניית קיר גבס. מחמוד העיד במשטרה כי הוא לא מכיר את הנאשם, ולא עבד עימו; כך העיד מחמוד במשטרה:

"ש. כמה זמן אתה עובד עם מוחמד ג'אברין?

ת. אני עובד עם מוחמד ג'אברין כבר 3 שנים בגבס.

ש. כמה זמן אתה עובד באתר אנטקולסקי 21?

ת. מתחילת העבודה שם לפי מתי שמוחמד קורא לי.

ש. מה אתה עושה באתר?

ת. סוגר מרפסות, חלונות, דלתות הכל בגבס.

ש. בחודש יוני יולי עבדת השנה עבדת במקום?

ת. לא זוכר בדיוק אבל היו כמה ימים.

ש. מציג בפניך תמונות מלוח צילומים בתיק החקירה - צילומים 10,11

ת. אני מזהה את הדירה הזאת כי עזרתי לבעל הדירה להזיז חפצים בתוך הדירה את הטואלט ולכסות את המזנון.

ש. איזה עבודה עשית בבית?

ת. עשיתי קיר גבס בין הבית הישן לבין התוספת החדשה שבפרויקט התמא הוסיפו למרפסת.

ש. מציג בפניך לוח צילומים מתיק החקירה תצלומים 5-6 תספר לי על העבודה בתמונות אלה

ת. סגרנו בגבס את כל הקיר ולא השארנו חלון, הדלת נחסמה עם גבס ואי אפשר להיכנס לבית יותר.

ש. עם מי עשית את העבודה?

ת. עם ג'אברין

ש. היה איתך פועל נוסף?

ת. לא

הערת חוקר: הוצאתי את החשוד מוצטפא צאלח מתא המעצר והבאתי אותו מול העד

ש. האם אתה מזהה את הבחור שהצגתי לך?

ת. בחיים לא ראיתי אותו. אפילו במחסומים לא ראיתי אותו".

44. עיניכם הרואות, כי אף הפועל שביצע את עבודות הגבס בבניין נשוא הדירות שנפרצו לא הכיר את הנאשם, ולא עבד עימו, מעולם.

45. ההגנה בסיכומיה טענה כי יתכן שהמעורבים בהעסקתו של צאלח מכחישים את היכרותם עימו נוכח העובדה שהוא לא הציג להם אישור העסקה כדין בישראל, ועל כן חששו כי יוחשדו בהסקת שב"ח. גם טענה זו, שאינה משוללת הגיון - נדחית. ראשית, איני מקבל, גם נוכח התרשמות חיונית מעדויותיהם של ארבל ובר לוי וגם לאור העובדה שעדויותיהם של ג'בארין ומחמוד הוגשו בהסכמה - כי כל הארבעה רקמו מזימה לנער חוצנם מצאלח האומלל, ולהכחיש היכרות עימו. אבל, שנית - גם אם נניח שארבל ובר לוי לא נצמדו לאמת (ואיני קובע כך כלל ועיקר - אלא מניח זאת **אך ורק** לצורך ההמחשה), הרי שעדיין, אין כל הסבר בפי ההגנה מדוע מחמוד, הפועל שבנה את קיר הגבס, שלל כל היכרות עם צאלח. ההגנה אף לא טענה כי יש לה הסבר לכך.

ההסבר היחיד לעדויות האמורות, לא אחת או שתיים, אלא ארבע עדויות שונות (!), הוא שצאלח פשוט לא עבד בבניין, מעולם; מחמוד ובר לוי אינם מכירים אותו כלל, וארבל אמנם העסיקו, אולם בשנת 2017 בלבד. אין זאת אלא שצאלח ניסה "לרכוב" על היכרותו עם הקבלן ארבל, כדי להמציא יש מאין הסבר שיכשיר את טביעות האצבע שלו ברחוב אנטקולסקי בתל אביב. על התמ"א בבניין ידע צאלח, מן הסתם, נוכח "עבודה" אחרת שביצע במקום, הלא היא הפריצה לשתי הדירות שם.

46. מכל העדויות המובאות לעיל המסקנה היא ברורה וחד-משמעית: נוכחותו של צאלח בבניין נשוא כתב האישום ובדירות שנפרצו לא היתה חוקית.

סיכום: צאלח התפרץ לדירות וגנב את החפצים המנויים בכתב האישום

47. במסגרת רע"פ 9452/09 **ציון אביטל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.4.2010) קבע בית המשפט העליון כך:

"...הלכה היא, כי משקלה של ראיה נסיבתית, כגון טביעת אצבע, אינו נופל מכוחה של ראיה ישירה, ובלבד שניתן להסיק ממנה, על פי מבחני היגיון וניסיון החיים, מסקנה הגיונית אחת ויחידה לפיה לא נותר ספק

סביר בדבר אשמתו של נאשם (ע"פ 524/77 מזרחי נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(2), 682, 686 (1978); ע"פ 11541/05 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 21.8.2006)). הפסיקה אף הבחינה בין כוחה הראייתי של טביעת אצבע שנמצאה על חפץ ניח, עליה ניתן לומר בוודאות גבוהה כי היא מלמדת על הימצאותו של הנאשם במקום, לבין כוחה הראייתי של טביעת אצבע שנמצאה על חפץ נייד, שמקורה עלול להיות אדם שאינו מעורב בביצוע העבירה. **טביעת אצבע שאותרה על חפץ ניח, אפילו היא הראייה היחידה, כבעניינו של המבקש, ולהימצאותה במקום לא מסר הנאשם הסבר המניח את הדעת, מוכיחה את אשמתו** (ע"פ 660/86 דהן נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(1) 785, 788 (1987)). **יחד עם זאת נקבע, כי מקום בו מדובר בראיה יחידה, ינהג בית-המשפט בזהירות יתירה** (ע"פ 235/60 מנצור נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד טז(1) 645, 647 (1962); ע"פ 389/62 נאטור נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יח(1) 62, 64 (1964)).

48. במקרה דנא, תוך שאני משקיף בזהירות על התמונה הראייתית, סבורני בהחלט כי ראיות התביעה מובילות למסקנה אחת ויחידה, לפיה צאלח הוא שהתפרץ לדירות נשוא כתב האישום, וגנב מהן את הרכוש המפורט שם.

49. צאלח הודה כי טביעות אצבעותיו נמצאו בזירה, על גבי משטחים ניחים (תריס חלון, מסגרת של דלת) כמפורט בהרחבה לעיל; ראו בעניין מיקום טביעות אצבע על גבי משטחים ניחים למשל את ע"פ 10365/08 **אלעיסאוי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.3.2011).

50. צאלח מסר אמנם הסבר המניח את הדעת להימצאותו בדירות שנפרצו, ולהיווצרותן של טביעות אצבעותיו שהוכחו - אולם זה הופרך, נסתר ונמוג, היה כלא היה.

51. המסקנה המרשיעה את צאלח נתמכת גם במיקומן של טביעות האצבע בהן הודה הנאשם, המתיישבות עם אופן ביצוע ההתפרצויות, ועם גרסת המתלוננות.

52. כמו כן, איכוני הטלפון של הנאשם, שהוא מסר בעצמו את מספרם, מצאו אותו בקרבת הדירות שנפרצו בזמנים הרלוונטיים; לא הובא בדל ראיה מאת ההגנה באשר לגרסתו של הנאשם לפיה "עבד" בישראל במועדים הרלוונטיים ועל כן אותר בקרבת מקום (אפילו עבד, לשיטתו, במקום אחר בישראל).

53. לנאשם לא היתה כל סיבה להסתובב באזור הבניין נשוא כתב האישום, ובכלל בישראל, והוא לא החזיק באישור שהייה או העסקה בעת הרלוונטית.

54. גניבות הפריטים הוכחו בעדויותיהן של המתלוננות במשטרה, שהוגשו בהסכמה (ת/8, ת/9).

55. כל ראיות התביעה דלעיל אך מתחזקות נוכח בחירתו של צאלח שלא להעיד להגנתו, וזאת על פי סעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982.

56. אף אם קיבלתי את טענת ההגנה לפיה בדירה נשוא האישום השני לא נשבר קיר הגבס בעת ההתפרצות, אין לכך נפקות, שכן בנסיבות העניין אין בכך כדי לכרסם במסקנה המרשיעה; ראו לעניין זה את שיטת הביצוע בהתפרצות זו, ביחס למיקום טביעות אצבעותיו של הנאשם שם.

57. לאור האמור לעיל, אני קובע כי התביעה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את אשמו של צאלח, ועל כן אני מרשיעו בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' ניסן תש"פ, 29 מרץ 2020, במעמד הצדדים

[1] הסיבה לחלוף זמן בין הישיבה הראשונה לשניה נעוץ במהות כפירתו של צאלח; מועד הדיון הראשון "קפץ מעל התור" ונקבע במועד מוקדם מאד, הואיל ובית המשפט ביקש לשמוע, ראשית חוכמה, את האיש שצאלח טען כי העסיקו שם, בפרוייקט התמ"א 38, וזאת בכדי לוודא, עוד טרם ההמתנה ל"תור הרגיל" של העצורים הממתינים לשמיעת ראיות, כי חלילה לא יושב הנאשם במעצר, לחינם.

[2] כל ההדגשות במסגרת הציטוטים, לאורך כל הכרעת הדין - הן שלי, ואינן נמצאות במקור.

[3] את השאלה מה היה הדין אילו הוטח בצאלח כי יש טביעות אצבע שלו, ללא כל ראיה, ולו ראשונית, בנושא, אני משאיר בצריך עיון, שכן היא תיאורטית לחלוטין בנסיבות הענין.

[4] אגב, בהערת שוליים אני דוחה את טענת ההגנה כי אותו פאר הוא אדם שזהותו לא היתה ידועה (שמא זה הוא צאלח? - רמזה ההגנה בסיכומיה); "פאר" אינו אלא "תאאר", והטעות היא טעות קולמוס בלבד, הנעוצה מן הסתם בחוקר דובר עברית ונחקר דובר ערבית, ומכאן הרישום "פאר" במקום "תאאר". זו אינה רק ספקולציה שיפוטית, שכן "פאר", שבנה את קיר הגבס עם ג'בארין, הובא לעדות במשטרה, ואכן הסתבר ששמו "תאאר".